

Przeczytaj.

Święcenia odbywają się podczas Mszy św. (...) Po Ewangelii (...) diakon wzywa kandydatów imiennie do święceń, a ci słowem: „jestem” – oznajmiają swoją obecność i gotowość przyjęcia święceń. Następnie rektor seminarium duchownego prosi biskupa w imieniu Kościoła o wyświęcenie wywołanych diakonów na kapłanów. (...) Po homilii kandydaci przyrzekają słowem: „chcę” [...] wiernie wypełniać zobowiązania wypływające z przyjmowanych święceń. Zobowiązują się wiernie pełnić posługę prezbitera jako gorliwi współpracownicy biskupa; pilnie i mądrze pełnić posługę słowa, głosząc Ewangelię i wykładając prawdy wiary katolickiej, pobożnie i z wiarą sprawować Eucharystię, sakrament pokuty i pozostałe obrzędy liturgii Kościoła; wypraszać Boże miłosierdzie dla powierzonego im ludu w gorliwej i nieustannej modlitwie na wzór Jezusa Chrystusa, i coraz ściślej jednoczyć się z Chrystusem, (...) Po tych odpowiedziach każdy z kandydatów podchodzi do biskupa, klęka przed nim i swoje złożone dłonie wkłada w dłonie biskupa, przyrzekając mu i jego następcom cześć i posłuszeństwo. Kandydaci na kapłanów padają teraz na twarz, a wszyscy obecni polecają ich Bogu w Litaniu do Wszystkich Świętych. Na zakończenie litanii biskup błaga o dar Ducha Świętego, Jego błogosławieństwo i moc łaski kapłaństwa dla kandydatów. Następuje istotny moment święceń. Każdy z kandydatów podchodzi do biskupa, a ten wkłada na jego głowę swoje dłonie. Jest to gest przekazania władzy kapłańskiej. Po biskupie gest włożenia rąk na nowo święconych czynią obecni w kościele prezbiterzy (...). Po włożeniu rąk biskup śpiewa nad nowymi kapłanami modlitwę konsekuracyjną (...). Bezpośrednio po modlitwie konsekuracyjnej nowi prezbiterzy przy pomocy starszych braci w prezbiteracie nakładają ornat – szatę, w której będą celebrować Najświętszą Ofiarę. Biskup namaszcza dłonie nowych kapłanów olejem Krzyżma św. dla podkreślenia ich szczególnego związku z Chrystusem i udziału w Jego wiecznym kapłaństwie. Następnie biskup wręcza każdemu z nowych prezbiterów chleb na patynie i wino w kielichu, potrzebne do sprawowania Mszy św. (...) Pocałunek biskupa kończy święcenia prezbiteratu i jest postrzegany jako pieczęć potwierdzająca przyjęcie przez niego nowych współpracowników i wprowadzenie ich w posługiwanie lokalnemu Kościołowi. Również obecni na święceniach starsi prezbiterzy pocałunkiem pokoju pozdrawiają nowo wyświęconych i przyjmują ich do wspólnej posługi duszpasterskiej.

<https://archibial.pl/czas/arch33/art/sakr.htm>